

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.1/2025/5.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2025. március 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt vádlott1 ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2024. október 11. napján kihirdetett 22.B.692/2024/10. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlott1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott bűncselekményének jogszabályi alapja: Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 vádlott bűnösségét testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1), (3), (8) bekezdés I. fordulat] állapította meg.

[2] Ezért öt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2023. november 12. napjától 2024. május 10. napjáig letartóztatásban, 2024. május 11. napjától 2024. október 11. napjáig bünygyi felügyeletben töltött időt beszámította, utóbbi akként, hogy egy nap szabadságvesztésnek négy nap bünygyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[5] Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 328.619,- forint bünygyi költség megfizetésére.

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[7] Fellebbezett az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése,

[8] a vádlott enyhítés érdekében.

[9] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.367/2024/5. szám alatt az ügyészség fellebbezését fenntartva indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdése, valamint a Be. 606. § (3) bekezdése szerinti korlátozott terjedelemben bírálja felül azzal, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[10] A bünygyi körülmények kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, egyebekben hagyja azt helyben. Indítványát részletesen indokolta.

[11] A fellebbezések közül az ítéltábla az ügyészség fellebbezését ítélte részben alaposnak.

[12] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja és a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ott írt korlátok között bírálta felül.

[13] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárás szabálysértés nélkül folytatta le.

[14] Nem merült fel olyan körülmény sem, amelyre figyelemmel a vádlottat fel kellett volna menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kellett volna szüntetni.

[15] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[16] Az elsőfokú ítélet [4] bekezdését akként helyesbítette, hogy a vádlott letartóztatásba kerülését megelőzően végzett építőipari alkalmi munkát, illetve, hogy büntetlen előéletű.

[17] Az [5] bekezdést kiegészítette azzal, hogy az ott felhívott büntetőeljárásban az alapos gyanú közlésére 2023. szeptember 27. napján került sor.

[18] A fenti kiegészítésre és helyesbítésre azért volt lehetőség, mert a személyi rész nem képezi a tényállás részét, így arra nem vonatkozik a Be. 591. § (2) bekezdése szerinti megszorítás.

[19] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes azzal, hogy a 61. számú BK vélemény 3.a. pontja alapján a fordulatot arab számmal kell jelölni, ezért azt az ítéletábra határozatában pontosította.

[20] A korlátozott felülbírálatra figyelemmel szükségtelenül hivatkozott az elsőfokú bíróság a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatra az elsőfokú ítélet [23] bekezdésében, mivel a cselekmény minősítését senki nem vitatta.

[21] A [24] bekezdésben pedig tévesen jelölte meg, hogy a vádlott azon cselekménye, hogy a sértett bal oldalát ököllel közepesnél nagyobb erővel megütötte, okozta a lép szakadásos sérülését, azaz az életveszélyes sérülést.

[22] Az irányadó tényállás szerint ugyanis – [13] bekezdés – a sértett ezen sérülése, és a zúzódásos, bevérzéses és hámsérülése a vádlott többszöri bántalmazásának eredménye. Ezért az ítéletábra a [24] bekezdést mellőzte.

[23] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre szorultak:

[24] További súlyosító körülmény a folytatólagos elkövetés, valamint, hogy a vádlott az életveszélyes sérülés mellett nem csak nyolc napon belül gyógyuló, hanem maradandó sérülést is okozott. Ezzel szemben további enyhítő körülmény, hogy a vádlott segítséget hívott, hiszen értesítette a mentőket, valamint, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta.

[25] Helyesen hivatkozott a törvényszék a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetés kiszabási szempontokra, azonban a (2) bekezdés szerinti középérték nem bírt jelentőséggel – ez vonatkozik a [32] bekezdésben írtakra is –, mert a kiszabható büntetés felső határát az ügyészség mértékes indítványa – mely jelen esetben három év hat hónap szabadságvesztés volt – határozta meg.

[26] A fentiekben kiegészített bűnösségi körülményekre, a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyára, a személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel

nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki.

[27] Súlyosító körülmények mellett – osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját – nem hagyható figyelmen kívül az elkövetés motívuma. A vádlott a sértett akarata ellenére költözött be annak házába azt hangoztatva, hogy az az övé, és onnan nem volt hajlandó kiköltözni. Mindez okból folyamatos volt köztük a vita, veszekedés és ez vezetett a bűncselekményhez is.

[28] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlzott mértékben tért el az ügyészi mértékes indítványtól a vádlott javára, az nem volt arányos, ezért a szabadságvesztés tartamát 3 évre súlyosította. Mindebből az is következik, hogy a büntetés enyhítése szóba sem jöhetett.

[29] Helyes a szándékos bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélt vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama arányos, így súlyosítása nem indokolt.

[30] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek azzal, hogy a [35] bekezdésben írt indokolás kiegészítésre szorult, mert a törvényszék nem csak az előzetes letartóztatásban töltött időt, hanem a bűnügyi felügyeletben töltött időt is beszámította a szabadságvesztésbe.

[31] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyészség fellebbezését részben alaposnak ítélve, az elsőfokú ítéletet hivatalból is felülbírálván, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2025. március 12.

Dr. Benedek Tibor s. k.

Sefta Márta dr. s. k.

Dr. Gyuris Patrícia s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.1/2025/5. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 22.B.692/2024/10. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2025. március 12.

Dr. Benedek Tibor s. k.

a tanács elnöke